

EĞLENCİLİ
AKTİVİTELER
KİTABIN
SONUNDA!

BÜTÜN
DÜNYANIN

PEŞİME

DÜŞTÜĞÜ GÜN

TOM MCLAUGHLIN

İSİMLERİN TÜRKÇE OKUNUŞLARI

Pete: Pit

Sammy: Semi

Komiser Jones: Komiser Conz

Kosto: Kosto

Mark Shelby: Mark Şelbi

John Wiggins: Con Vigin

Malcolm: Malkolm

Diane: Dayen

Baz Blodder: Bez Bladıv

Bob: Bob

Blake: Bleyk

Bill: Bil

Brad: Bıret

Brody: Bırodi

Bertie: Börti

Prens Charles: Prens Çarlz

Penelope: Penelopi

Jiggins: Cigin

13.00

“Bu adam tehlikeli biri. Belki de dünyadaki en tehlikeli kişi. Şimdi ne yapacak? Ağırdan alıyor ve...

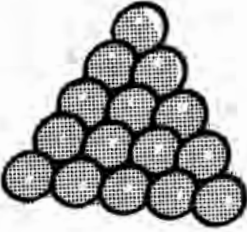

Mark Shelby için oldukça güvenli bir vuruő! John Wiggins'i fena halde köőeye sıkıőtırdı.”

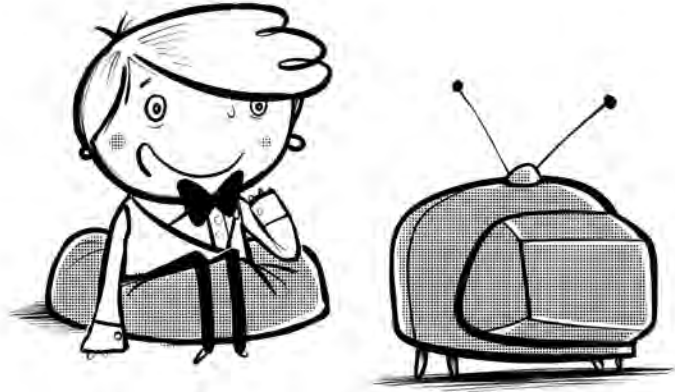
“Son yarım saattir çekingen davranan bu iki ağır top henüz bir topu bile deliğe gönderemedi. Umarım siz de evlerinizde bizim yorum odasında eğlendiğimiz kadar eğleniyorsunuzdur.”

Pete heyecanla bağırdı:

— EVET! O kadar heyecanlıyım ki nefesim kesiliyor!

Pete bilyardo deli oluyordu. Bilyardo, çorap çekmesini düzeltmek ya da şöyle rahatça oturmak gibi hobilerle birlikte en sevdiği şeyler listesinin en üst sıralarında yer alıyordu. Diğer insanlar spor ayakkabılarını giyip saçlarına tuhaf şekiller vererek köprülerden ya da uçurumlardan atlayıp bungee jumping yapardı. Pete’in adrenalini ise bilyardo toplarıyla, bilyardo tebeşiriyle ve sakince konuşan yorumcuların sesiyle hızlı trene binmiş gibi yükseliyordu.

Hiçbir şey, ama hiçbir şey, Pete'in keyfini bozamayacaktı bugün.

O sırada annesi seslendi:

— Pete! Beni duyabiliyor musun?

PEEEETE?

— Niye bana bir dakika bile huzur vermiyorlar sanki, diye ofladı Pete. Geçireceği heyecan dolu saatlere hazır olmak için önceden güzelce vurup kabartarak şekil verdiği armut koltuğundan kalktı.

— Evet, efendim, diye cevap verdi Pete. Annesine kızgın olduğu zamanlarda ona “efendim” diye seslenirdi.

— Bırak şimdi Őu “efendim” saçmalığını. Yaban havucuna ihtiyacım var, dedi annesi.

Barnet kasabasındaki küçük evlerinin alt katından sesleniyordu. Pete, annesi ve babası; Őehirden ve herhangi bir eğlenceden uzaktaki bu evde yaşamışlardı hep.

Pete'in babası, Malcolm, yerel bir mağazada çamaşır makinesi satmaya başlamadan önce donanmada görevliydi. Pete'in annesi Diane'le de çalıştığı bu mağazada tanışmıştı. Diane, o zamanlar aynı mağazada buzdolabı satıyordu. Aralarındaki aşk, elektrikli aletler bölümünde kısa sürede yeşermiştir.

Pete merdivenlerden ağır ağır inerken annesi devam etti:

— Bugün fırında peynirli havuç yapacağım, havuç olmazsa sadece bir kâse sıcak peynirimiz olacak. Markete gitmen gerekiyor.

Pete'e yeniden kullanılabilen bir alışveriş çantası, bir avuç dolusu bozukluk ve bir alışveriş listesi uzattı.

Pete, ağlamaklı bir sesle sızlanarak sordu:

— Markete babam gidemez mi? Televizyonda çok önemli bir maç var. Biri her an topu deliğe gönderebilir.

— Hayır. Baban ne zaman alışverişe gitse kendini kaybediyor. Onu posta pulu almaya gönderdiğimde eve egzersiz bisikletiyle döndüğü günü hatırlamıyor musun? Ayrıca şu anda askıdaki laleleriyle ilgileniyor.

Annesi gözlerini devirip pencereden dışarıya baktı. Pete'in babası ön bahçedeydi. Bir elinde çiçek sulama kabı, diğer elinde tüylü bir toz

fırçası vardı. Gülümseyip bir çiçeği hafifçe pudralarken sordu:

— Biraz su ister misin Gertrude?

Annesi içini çekti:

— Şimdi de çiçeklere isim veriyor. Geçen gün uykusunda Jemima diye sayıklarken yakaladım onu. Tam yumruğu indirecektim ki güllerinden bahsettiğini fark ettim.

Annesi konuşmaya ara verip Pete’i baştan aşağı süzdü.

— Senin üzerinde ne var öyle? Ve o kıyafetleri nereden buldun?

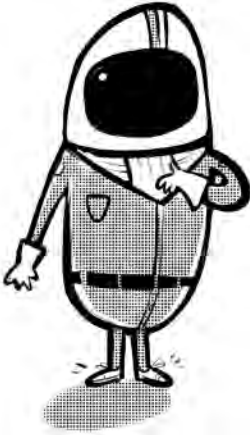
— Aa, şey, hiçbir yerden. Dolabı açınca karşıma çıkan ilk şeyi aldım işte, dedi Pete ürkek bir tavırla.

Pete’in üzerinde bol bir gömlek, bir papyon ve bir yelek vardı. Bilardo oyuncusu gibi giyinmişti. Zaten bu oyunu sevmesinin nedenlerinden biri de bu kostümlerdi. Oyuncuların bu şekilde giyinmesi oyunlara daha ciddi bir hava katıyordu.

Diğer sporcular da bilardo oyuncularını gibi görünüşlerine özen gösterse neler olur acaba, diye düşündü Pete. Futbolcular tüvit forma giyse, araba yarışçıları kravat takıp şık ayakkabılar giyse dünya kesinlikle daha iyi bir yer olurdu.

Annesi kollarını göğsünde birleştirerek sordu:

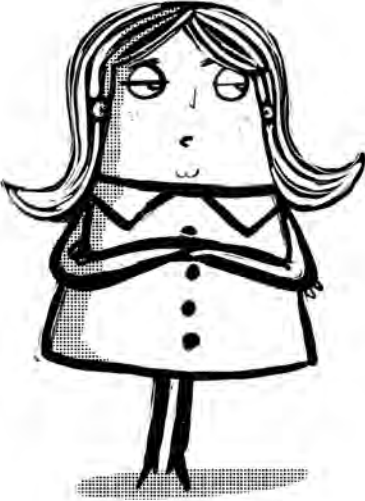
— Hangi dolaptan bahsediyorsun sen? Yine babanın eşyalarını mı karıştırdın yoksa? Kıyafetlerini giymenden hoşlanmadığını biliyorsun. Beyaz gömleğini giydiğin zaman karanlıkta merdivenlerden inerken seni kendi hayaleti sandığı zamanı unuttun mu yoksa? Onu böyle bir

şey olmadığına ikna etmek için evin içinde yarım saat boyunca arkasından koşmak zorunda kalmıştım.

— Bana kendi bilaro kostümümü alsaydın bunları giymek zorunda kalmazdım, diye çıkıştı Pete.

— Olmaz öyle şey! Mağazaya gidip bu tür şeyler isteyince bana kafayı yemişim gibi bakıyorlar. Ah, Pete... Belki normal kıyafetler giyersen bir iki arkadaş edinarsın, ne dersin? Sence de harika olmaz mı?

— Hoşça kal anne, dedi Pete alışveriş listesini

katlayıp yeleşinin minik cebine tıktırırken. Aslında bu cep bilardo tebeşirini koymak için yapılmıştı.

Pete'in hiç arkadaşı olmadığı doğrudu. Bir zamanlar bir çocukluk arkadaşı vardı ama bu çocuk onu mahalledeki parkın kaydırağından itmişti ve Pete'in –bir değil– iki dizi birden sıyrılnca bu arkadaşlık sona ermişti. O zamandan beri Pete, bir kutup kurdu gibi tek başına takılmayı tercih ediyordu.

— Yaban havuçlarını ve listeye yazdığım ufak tefek şeyleri almayı unutma, diye bağırdı annesi Pete'in arkasından.